

Σχόλια. Διηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἦκειν χρημάτων ἐ-
 χοῖα.] ὡς πολὺ πειροὶ σιωπῆσαν πλὴν πλῆτες ἐν μύθοις
 ἕτως ἔχουσιν ἀπογραφῶν, κλειῶς ὅτι σωρὸς, ἰδὲ ἐν μικρῶν
 περιμάτων συναγόμενον πλῆθος. ὡς δὲ τὸ σῶν ὅτι σῶ-
 ζῶ, σωαζῶ. ἄρα ὅτι διηλοῦς ὅτι πλῆτες, ὅτι δὲ ὅτι ὁ μι-
 κρῶν. ὅτι ὅτι καρπῶν ἀρσενικῶς δὲ ὅτι ὡ μεγαλῶν, καλῶς
 οὐδὲ ἀπὸ τῆς καρπῶν φάρον ὅτι εἰρηκότες, οἱ γὰρ εὐθλυοῦν-
 τες, καὶ πλῆσοι εἰσιν. ἢ ὡς γεωργῶν, αὐτὴ κέχλωται
 τῆ ἀποβολῇ.

GERARDVS. Σωρὸν] rustica hyperbole, σω-
 ρὸς cumulus est, & ingens multitudo feminum
 nullo numero aggregatorum, volens ergo senex
 significare confertissimam rerum opulentiam,
 dixit senem adductum à Chremylo, secum ap-
 portasse diuitias, quæ neque numero constarēt,
 neque pondere, sed aceruatim, & velut ipso cu-
 mulo congestas. ἔχοντα. vnde nouit senem illum
 tam miserum σωρὸν habere χρημάτων? Non aliū-
 de coniectauit quàm ex eo quod dixit περιβύτιω
 esse. Ille enim est senum genius, vt dū parta non

Καρ. Περιβυτικῶν μὲν οὐδὲ κακῶν ἐργῶν ἔχοντα
 σωρὸν.

Χο. Μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλαγήναι
 Αζήμιον, καὶ αὐτὸ ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντα;

Καρ. Πάντως γὰρ ἀθεροπον φύσιν τοιοῦτον εἰς τὰ
 πάντα

Ηγεῖσθε μὲ ἐπὶ. καὶ δὲν ἀννομίξει ὅτι ὕγιες εἰπεῖν;
 Χο. Ὡς σεμνὸς οὐ πῆξιπτι. αἱ κνήμαί δέ σου
 βοῶσιν

Ἰε, ἰε. τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθέσασιν.
 Κ. Ἐν τῇ ἑρῶν νυκτὶ λαχὸν τὸ Γράμμα σε δικάζειν.

Σχόλια. Περιβυτικῶν μὲν οὐδὲ.] δὲ τὸ τῆ γῆρα ἐ-
 πεδῶν αὐτῶν ἀ συμπλήρωμα. ἀπὸ κοινῆς ὅτι τὸ δηλῶ. Φε-
 νακίσας.] φενακί τὸ ποροκόμιον, ὅτι φ φαινομένην κρανίαν
 τὸ ἀκος, καὶ σιέπη. ἄλλως ὅτι κεφαλῆς τριχῶν πενομήνης
 ἀκος. φενακί ὅτι κλειῶς ἢ ποροστέτη ὅτι ὅπιτηδευτὴ κόμη.
 ἀπὸ τῆς κατέρρουκῶν γυαμῶν, ὅτι ἕτως ἀπατεσάν δὲ
 τὸ ἐπέκλιον τῆς κόμης. Αζήμιος.] ἀβλαβῆς, κλειῶς ὅτι
 ζημία ἢ τῆς ζωῆς μείωσις. βακτηρία ὅτι ἦτοι ἢ πλὴν βᾶσιν
 ποιῶν ἐδράσαν. ἢ βακτηρία τίς ὅστιν. οἱ οὐκ ἐβᾶσεως αἰ-
 τία. ὅτι ἐν πλεονασμῶ φ κ. πάντες γὰρ οἱ γέροντες ἐν ταῖς
 Αθῶναις βακτηρίας ἐβᾶσαν. ἢ ὅτι ποροστικῶς ἀδεν-
 νῶς γέροντας ἢ δὲ. ἔχον ὅτι δὲ τὸ ἐπερείδῃ αὐτῆ. ἢ
 δὲ τὸ ἀμώεσθαι αὐτῆ μὴ δωμαμῶς χειρῶν.

GERARDVS. Βακτηρίαν.] scipionē & ba-
 culum significat, quo pedum supplebat imbecil-
 litatem: propterea dixit paulò antè, chorum fe-
 num, ἀδεννῶς γέροντας ἀνδρας esse, vel si non ha-
 buit, simul cum dicto de proximo loco arripuit.

Σχόλια. Πάντως γάρ.] ἀληθῶς γὰρ νομίζεται με-
 τὰ τὸν ἀνθρώπον φύσιν εἰς ἀπαντα καὶ ἐδὲν ὕγιες εἰ-
 πεῖν.

GERARDVS. Πάντως,] omnino, irreuo-
 cabili sententia, vt nemo possit diuersum ab eo
 quod de me nūc sentitis, persuadere? φύσιν, natu-
 rali quodā instinctu. Quod cōsilio fit, potest ho-
 mini nō esse cōgeneū, propterea ad tēpus est, pro
 loco, tēpore, persona, & aliis rebus occurrētibus
 mutatur. Quod natura fit, cōgeneū est, & ipsum
 aut agerrimè aut nūquā mutatur. Proinde Natu-
 rā, inquit poeta, expellas furca, tamè vsque recur-
 ret. ὡς δὲν νεπε φενακα, impostorē naturalē, pro-
 pterea subdit, εἰς ἀπαντα, ad omnia, sine vllo di-
 scrimine, rerū, locorū, tēporū, & personarū. Κε-

A solum tueri volunt, sed magis ac magis augere,
 facculósq(ue inanes implere, fabas arrodāt fame-
 lici, & quod à Persio dictum est, cepe tunicatum
 cum sale mordeāt, quoniam inexplebili eorum
 φιλοσπλῆται nihil potest esse satis. περιβυτικῶν. vt
 ludit senes Carion. Illi sperabant σωρὸν χρημάτων,
 hīc contrā proponit σωρὸν κακῶν, nec quorum li-
 bet malorum, sed senilium. i. maximorum, cu-
 iusmodi esse, senarij Græcorum indicant:

Φοβῶ τὸ γῆρας, καὶ γὰρ ἔρχεται μόνον. id est,
 B Senectutem time, quando quidem nō sola venit,
 Senectutis comitatum ita exprimunt,

Τὸ γῆρας ὡς περ βωμός ἐστι τῆς κακῶν,
 Πάντ' εἰς ἰδ' εἶν εἰς τὸ κατὰ πεφευγῶτα. id est,

Senectus est velut malorum ara & refugium,
 nam ad eam nullum non genus malorum videre
 est concurrere. ἐργω. ἰ. δηλῶ. φενακίσας, postea
 quàm nobis imposueris, & nos vana spe lactaris:
 sumptū à nomine φενακίη supposititia coma, quæ
 caluos falsò refert crinitos & crispulos.

C A. Imò, vt ego arbitror, habet aceruum seni-
 lium malorum. (inani

C H. Ehem! tuā impudē abiturū te speras, si me
 spe ludifices: præferim cū hūc ego gestē scipionē?

C A. Vab: num vos ita me ad omnia naturā esse
 procreatum

Putatis, vt nihil sani à me dici iudicetis?
 C H. Vt honestus est hic verbero: at interim tua
 D crura clamant (sunt.

Heu, heu: ὅτι cōpedes, ὅτι crassas pedicas expetes-
 C. In tumulto tibi sorte obrigit, ius dicēdi potestas:

δὲν] pro καὶ ἐδὲν, & nihil, νομίζεται εἰπεῖν ἀν. Propter
 ἀν ποτέτιλῆ particulā, expone εἰπεῖν posse loqui.
 ὡς σεμνός. Qui hoc pronūciat faciē anertit à Ca-
 rione, simul digito eū cōtēptim ostēdit, hoc sen-
 su: videtis quācā innocētiā & probitatē flagitio-
 sus iste nebulo pre se ferat? Οὐπίστιπτος pro ὀπί-
 στιπτος, ὀπίστιπτος ἀξιος cōminuēdus & perdēd⁹
 E subauditur verbū ἐστὶ κνήμαί. Cōuertitur nunc ad
 Carionē cui nō ingrata προσωποποιῖα, hoc dicit.
 Tibias tuas baculo hoc sic feriā, vt post ictū cla-
 maturus sis, heu heu. Est ἰε aduerbiū χελιαστικόν,
 quod geminatum, notat maiorem cruciatum.

Σχόλια. τὰς χοίνικας ὅτι τὰς πέδας.] ἐν τῷ εἰδικῶ
 καὶ τὸ γῆρικόν ἐπὶ τῆ γῆρα. καὶ γὰρ χοίνικίδες, πέδαί τινες εἰσιν,
 χοίνιξ ὅτι πᾶν ἀεὶ φερές. διὸ καὶ τὸ μέτρον χοίνιξ καλεῖται.

GERARDVS. Κοίνικας.] Chœnix lignū erat
 rotūdū, & crassū, quale est quod summū axem
 F currus capit, eo coercebātur fontīū & malefico-
 rū hominū pedes. Nomini huic specialī, poeta
 subiicit nomē generale τὰς πέδας. Sunt enim πέ-
 δαι genus omne vinculorū, quibus pedes cōstrin-
 guntur. Sit ergo in posteriore ἐπέξηγησις, i. expo-
 sitio prioris: nā chœnicis nō vna est significatio.

Σχόλ. Ἐν τῇ ἑρῶν νυκτὶ λαχὸν.] ὡς δὲ τῶν Αθηναίων
 δέκα ἦσαν φυλαί. ἕθος ἔν δὲ πασῶν τῶν φυλῶν, δικαστῶν
 καθίζεν. εἶτα ἀπὸ μιᾶς ἐκάστης ἐλάμβανον ἀνδρας πέν-
 τε τὲς ὀπισθησιμότερας, καὶ πάλιν ἐν τῷ πέντε τῶν ἑκατὶ κλήρω
 λαχόντα ἐποίησαν δικάζειν. ἀντὶ τῆ εἰπεῖν οὐδὲ ἐν τῷ δικα-
 σφείω κληρωθῆν τὸ γράμμα ὅτι τὸ ἰήφισμα. ὅτι ὁ κλῆ-
 ρος δικαστῆν δικάζειν σὲ καὶ ἡδὲ καθέζεσθαι. ὡς πορὸς γέροντα
 παρ' ὁμοίαν παρ' αὐτῶν. ἄλλως, ἐν τῷ Αθῶναις πολλὰ ἰε δι-
 κασφεία, καὶ ἐντιστῆ, ἐδικάζον περὶ φονικῶν παραγμάτων.
 ἐντιστῆ ὅτι περὶ δημοτικῶν. ὅτι ἐκαστον ὅτι τέτων, ἔχον ἐν τῷ
 C iij